

Hidir Altınay, 1950 yılında Kars'ta doğmuştu. Bir proleter olarak halkımız emperyalizm ve köpeklerine karşı vermekte olduğu mücadelede yerini aldı.

İŞÇİ SINIFI YİĞİT BİR EVLADINI KAYBETTİ HIDIR ALTINAY ÖLDÜRÜLDÜ

Halkın gelişen mücadelesi karşısında titremeye başlayan emperyalizm ve usakları yığit bir işçi sınıfı savaşısını öldürdüler.

Hür-Per Sen Sendikasının devrimci mücadelesinde proletarya bayrağını en yüksekte tutan HIDIR ALTUNAY'ı, Emniyet Sarayı'ndan aşağı attılar. Polis ve bütün gericiler halka yalan söylüyorlar. Hidir'in kendisini öldürdüğünü bagırmıyorlar.

Hidir Altınay, Necmettin Giritlioğlu'nun, Şerif Aygü'lün, bütün proleter devrimlerin yolunda yitirilen yığit bir savaşçıydı. O aynı bütün savaşçı yoldaşları gibi, çok polis işkencesi, çok zulmü gördü. Hepsine cesaretle karşı koydu. Hidir, bir

proleter devrimcisinin yaşayarak devrim kavgasına katılmasının ne demek olduğunu bilirdi. Hidir, intihar etmedi. Bir proleter devrimcisinin intihar etmeyeceğini bilen, pratikte sinanmış, atesten geçmiş bir yığit kardeşimizdi. Necmettin'i kimler öldürdüyse Hidir'ı öldürenler de onlardır. İşçilerin güçlenen mücadelesiyle belli bükülen sarı sendikacılar, işçi sınıfına ihanet edenlerdir, usaklardır, onların eli kanlı zalim polislerdir. Doğ'u'da Kürt halkına komando zulmünü uygulayan Finans-kapital'in ajanlarıdır.

Hidir'ın ölümü, Yalçın Ergönül, Necmettin Giritlioğlu, Şerafettin Atalay arkadaşların ölüm zincirinin son halkasıdır. Bu halkalar arttıkça mücadelemizin daha da güçlendiğini bileceğiz. Düşmanlarımız

bize yüklendikçe doğru yolda olduğumuzu öğreneceğiz. Bütün proleter devrimler halk düşmanlarını üstüne azimle, cesaretle varacaktır. Halkın davasını Hidir gibi cesaretle savunalım.

Hepimiz birer Hidir olmak için canla başla savaşalım.

Uluslararası Finans-kapital'in ve yerli finans-kapital'in zulmü, halkın güçlenen mücadelesini durduramayacak, emperyalizmi dünya halklarının mücadelesiyle, dünya proletaryasının devrimci kavgasıyla bir dünya sistemi olarak çökerteceğiz. Hidir'ın bayrağını daha yükseklere çıkaracağız.

İki, üç daha fazla Vietnam'lar yatacağı.

Faşizm

Bugün hakim sınıflar artık eski me totlarla ülkeyi yönetemez duruma gelmişlerdir. Halk kitleleri durumdun memnun olmadıkları, her fırsatta ortaya koymaktadırlar. Yani Türkiye'de gerçekleşen bir devrimci kriz içindedir. Öte yandan hakim sınıflar arasındaki çelişkiler keskinleşmekte, onlar da kendi aralarında çeşitli fraksiyonlara bölünmektedir. Hızla sarısalan sermaye diktatörlüğünü korumak için hakim sınıfların emperyalist, en gerici ve en bağnaz unsurları açık yoldurci diktatörlüğe gitmektedirler. Zaten bizim gibi geri kalmış ülkelerdeki temsilci demokrasiçilik de bir çeşit faşizmdir. Ancak var olan sınırlı demokratik özgürlüğe rafa kalk dırılmaz, sermayenin diktatörlüğü ağı a varılmakta, ona terörist bir nitelik kazandırılmaktadır.

Faşizm, emperyalist sömürü ve başkının devamı için; güçlenen halk direnmesini bastırma, a yönelen bir kudurganlıkır. Bu kudurganlığın gizlemesi amacıyla emperyalizmin ihraç me ta anti - komünizm silahına sarılmak tadr. Oysa gerekçette faşizm, yalnız sos yalistlere düşman değildir. Faşizm, işçilerin, köylülerin, aydınların, yani bütün halkın baş düşmanıdır. «Faşizm ser mayenin emekçi kitlelere yöneltebilece ği en azgın saldırdır».

Bugün ülkemizdeki adım adım faşizm uygulanmasına geçilmektedir. Ayardan beri planlanan oyun hızla sahneye konmaktadır. Hükümetin resmi kuvvetleriyle silahlı yığıl faşist güçler, Şah'n ı ramında bile görülmeyen bir vahşette Üniversitelere saldırmakta; kız erkek demeden bütün yurtsever gençlere işken ce yapmaktadır.

Emniyet sarayına çekilen devrimci gençlerin vücutlarını gülmelere cere yarı geçirilmekte, yada intihar süsü ve rilerle öncuncu kattan atılıp öldürülmektedir.

İşçilere ve köylülere yapılan baskı artırılmaktadır. Demokratik dirençler silahlı durdurulmaya çalışılmaktadır. «Faşizm kudurmuş bir gericilik ve ve karşı-devrim hareketidir» Dünaym her yerinde sınıf mücadelesi keskinleşip devrimci düşünceler kitleler tarafına dan benimsenerek maddi bir güç haline gelince, emperyalizm ve yerli hakim sınıfın yazıyflayan ve yıklış sarımsıtı ge çiren halkın yetlerini sürdürmek için, o güne kadar görülmemiş bir zorbalığa baş vurular. Devrimci düşünceleri ve halk kitlelerinde sömürüyü karşı direnış bilinci yok etmek için kudurmuş bir gericilik ve karşı - devrim hareketine ği rişirler.

Sömürü ve iktidarın sınıfsal ya pısını gizlemek için gövne milliyetçi duy guları körüklerler. Emekçi halkların a rasında düşmanlık sokarlar. İrkçiliği ön plana çıkarırlar. Böylece halkın faşizme karşı direnış mücadelesini kırmaya, ser mayenin zulmünü ağırlaştırıyora dayanan gerçek amaçların uygulanmış olu rlar.

Faşizm sınıfların varlığı ve sınıf mül cadesini inkar eder. Hakim sınıflarla halk arasında uzlaşmaz bir çelişki var dır. Faşizm bunu zorla uzlaştırmakta, o ğır ve uzlaşılacağına ileri sürer. «Mil li Birlik», «Milli Bütünlük» gibi terim leri demogojik bir biçimde kullanarak

ni çekmekte onları devrim cephesine kay dırmaktadır. Ve aynı zamanda «Birleşik cephenin kurulması için zorunlu olan örgütlenme ve hareketliliği sağlanmak tadır»

Emperyalizmin ve hakim sınıfların silahlı saldırılarına teröristlere karşı su sup oturanlar, kendi sağımızdaki güdce re bel bağlayanlar, keskin devrimci ge çinip emperyalizme teslim olanlar, söz de ne derlese değiller özünde reziyvo nistlerdir. Devrimci, karşı - devrimciler in silahlı saldırılarına silahlı cevap ve rene denir. Devrimci, karşı - devrimci teröre, devrimci terörle cevap verene denir.

Sınıf mücadelesi keskinleştiğce, dev rimci kriz derinleştiğce, bütün dünya devrimci hareketindeki iki çizgi revizyo nist - sosyal reformist çizgiyle markşis t - leninist çizgi ülkemizdeki de gün işgına çıkmıştır. Artık korkmadan, gö zünü kırpmadan bilimsel sosyalizmin doğrultusunda davrananlarla, korkaklar pasifistler ve oportünistler hızla birbi rinin ayrılmaktadırlar. Bütün oportü nistler - Mihirci Aydınlık, «Proleter Dev rimci Aydınlık, sosyalist Gazetesi» - ko ru halinde revizyonist çalışma tarzını mahkûm edenlere saldırmaktadırlar.

Revizyonistler faşizme karşı etkili bir mücadele yürütemezler. Çünkü faşizme karşı zafer, ancak örgütlü aktif mülke deleden geçer. Bunu sağlamadıkça prole ter kahramanlığıyla silahlı karşı devrim cilerin üstüne silahlı gitmedikçe, söyle nen herşey laf olmaktadır öteye geçmez.

Emperyalizme ve maki olgarşinin zaferi yönetimine karşı zalim yolu an cak politikleşmiş askeri mücadeleden ge çer. Bunu ise hakim sınıfların ıcazati ni almış, «Fillipin tipi demokrasiliğin sınırlarını zorlayan» ama yine o şı nırlar içinde mücadele eden - revizyo nist pasifist çalışma tarzını temel yığıl bir örgüt değil, markşist - leninist ça lışma tarzını temel almış bir örgüt sağ layabilir.

Halkın kurtuluşunu engelleyen, in sanlığa zulüm yağıdıran her yönetimin zaferi geçicidir. Faşizm, kendi içinde kendini yokedecek yığılci de tasılamak tır. Sermayenin, sömürsünü sürdürmek için galdığı son can kurtaran simidi dir. Bu yüzden faşizmin zafiri aldatı cıdır, gelip geçicidir. Bu gelip geçicilik faşizmin içinde olduğu için, devrimciere oturup onun ölmüldini beklemek yaşa maz. Devrimciler, kendi güçlerini örgütlemek ve halkın kurtuluşuna öncülük et mekle yükümlüdürler. Ancak işçi sim fi ideolojisinin rehberliğinde, emperyalizm ne karşı mücadele en doğru şekilde yil ritülür ve başarıya ulaştırılır.

Faşizm hakim sınıfların son iktidar seğıldir. Ama bu iktidara karşı somut bir mücadeleyi yürütmeyenler faşizmi ve necek güdüleceği diyerek, kıtlık burjuva radikalizmine bel bağladıklarııı tekrar telcar ortaya koymaktaki; hangi safta ol duklarını açık seğık belirtmekle öirler.

Faşizme karşı zafer ancak halkın ör gütlü aktif mücadelesiyle kazanılır. Bu duru gerekeştirmek için toplum polisinin sayısı arttırılmakta, sivil fa şist güçler hızla silahlandırılmakta, or du içinde öze birlikler yetistirlmekte dir. Bu da iktidarın sınıfsal yapısını or taya koymakta, kitlelerin ikin ve öfkesi

Devrimde sınıfların mevzilenmesi

(Baştarafı 1. sayfa)

Meselenin bu şekilde ortaya konulması, se hirlerdeki mücadelemiz kümüsenmesi anlamın da yorumlanmamalıdır. Tam tersine, sehirlerde ki mücadele, düşmanın çok güçlü olduğu bir a - janda sürdürüleceği için çok daha zarı şartlar al tında yürütülecektir. Tedbiş hareketinden, de mokratik kitle hareketlerine kadar her çeşit mü cadele metodu, sehirlerdeki devrimci savaşın gün deminde yer alacaktır. Bu alandaki savaşta pro letarya, en enerjik ve aktif rolü oynayacaktır. Fakat temel savaş alanı kırılar olduğu için işçiler in sınıf katılması olarak devrimde rolü, köy - lülere nazaran nisbidir.

Proletaryanın partisi eğer emperyalizme kar şı yürütülecek olan bu kurtuluş savaşının önderi olmak istiyorsa, bizzat temel savaş meydanında bütün güçleriyle yer almak zorundadır. Mesela Çe zayır Kurtuluş Savaşında proletarya partisi se hirlere temel aldığı için önderliği ele geçire memiştir. Temel mücadele alanının kırılar olduğu Kurtuluş savaşında, varıucu güç'ün (Halk Ord u-sunun) köylülerden oluşması son derece doğ aldır. Ve bu orduyun kurmayları olan örgütide ise, [proletaryanın siyasi kitle partisinde] nicelik o larak proleterler değilde, köylülerin ağır basma sı kaçınılmaz bir durumdur. Bundan dolayı bu tip ülkelerin proleter siyasi kitle partisi, sehir lerin temel alndığı, sovyetik ayaklanma ile dev rimin zafere ulaşacağı ülkelerin proletarya parti lerindeki gibi, aynı zamanda proletaryanın fizik i öncü mütrezesi değildir. Bu ülkelerdeki pro letar siyasi kitle partileri ideolojik ve politik kul ruluslardır. Bu ülkelerdeki halk savaşını, pro letar siyasi kitle partisi, (Savaş Örgütü) proletar yanın ideolojik ve politik bir kuruluşu olarak yönlendirmek, devrim zafere erişebilir. İşte biz im kastettiğimiz ideolojik öncülüktir budur.

İdeolojik öncülük, proletarya partisinde fa dır köylülerin sayıca ağır basması ve bu partinin proletaryanın öncü mütrezesi olarak, halk savası nı yönlendirmesidir. Emperyalizmin yenerek, devrim yapmış olan dünyada bütün sömürge ve yarı sömürge öke lerin pratiği, proletaryanın devrimde öncülüğü nün ideolojik öncülüğü olduğunu ortaya koymak tadır.

Bütün halk savaşına yan çizen, kendi öz gü cünün dışında, başka güçlere bel bağlayan opo rtünist fraksiyonları, dünya devrim işini yokuşa sürmek ve esol bir görünümlü altında sag kuy ruğu politikalarını gizlemek için sovyetik dev rimdeki sınıflar kombinasyonuna uygun olarak, proletaryanın fiili önderliğini savunurlar. Bun lar genellikle millitairizm nazarında prestijleri nin düşüncesini düşünceler halk savaşına açıda ca karşı çıkmazlar. Devrimde halk savaşının zo runlu bir durak olmasından doğan, sınıf mev zilenmesine sözlüm ona proletarya adına karşı çı kararak «proletaryasız devrimci mücadelede öngörü lüyor, bu narodnik populizmdir» v.s. gibi esol eleştirilerle zevahiri kurtarmaya çalışırlar.

Fiili öncülüğü esas almıştı zaman, emperya lizmin işgalinin varlığından ve karşı-devrim cephesinin sehirlerdeki sıkı denetiminden dolayı, devrim yapmak için proletaryanın objektif ve subjektif şartları bir türlü oluşmaması. Emperyalizmin işgali altında olan bir ülkede kurtulu ş savaş (halk savaş) verilmenden devrim olanı yacağından kurtuluş savaşına yan çizenler dev rime de yan çizerler.

Böylece bu kurmaz menşevik «solculuğu» ile devrim, emperyalizmin bir sistem olarak toptan çöktüğüne kadar, mahşere kadar erelenmiş olur. O zamana kadar (belirsiz bir zamana kadar), bu revizyonist fraksiyonları, reformist burjuvazinin kotıngın altında, keskin «solculu» nimlerle emekçi kitleleri uyutmaya çalışırlar.

Görüldüğü gibi Mihirci Aydınlık'ın bu men şevik solculuğu zorunlu olarak revizyonizm ve sınıflar arası işbirliği oluşturmaktadır. Bu durum sadece Mihirci Aydınlık'a özgü değildir. İşçi sınıfların ideolojik öncülüğü mü yoksa ideolojik, politik, örgütsel öncülüğü mü diye sorma sorun, sahte bir ikilemele, ideolojik ön cülüğe karşı çıkan, Mao'cu kalpazanlar'da, fiili öncülüğü savunan TIP'de Kıvılcım'ca Sosyalist gazete de aynı menşevik solculuğunun değişik se kilderini savunmaktadır.

Görüldüğü gibi, revizyonist Mihirci Aydın lık görüşünde PDA kalpazanlarına yöneltilmiş aslında ise bütün revizyonistlerin hedef olan (Aydı nlık'ın 20. sayısında çıkan) «Yeni Oportünizm in Niteliği Üzerine» adı yazıy, yedi aylık bir yutkumadan sonra, reddederek özeleştiriy yapı yor. Ve PDA kalpazanlarının cevap veremediğide ri ve dergilerinin kıyılarında, köşelerinde yerleş tirildi o sözde özeleştiriler ile, görünümlü kabul ettikleri ithamlara (2) revizyonizm adına kendi ci cevap vermeye çalışıyor.

Eksik olmasın, ASD, bu son teğebbüsü ile biz im işimizi iyice kolaylaştırdı. Böylece Aydınlık Sosyalist derginin yazı alıcı, dergilerindeki rev izyonizme karşı olan yazıların dergilerinin po litikamasa ayırtı olduğunu söyleyip, özeleştiriy ya parak, revizyonizminin kendi kendine açığa ılan ediyor.

Biz de, ASD'yazı alelinin, revizyonizmin yoru dald bu açığ ve cesur tavırlarından dolayı kutla rız. Yolunuz açık olsun böyle! neyseki ellerinizi sizden kurtardık, hamdolsun!

Aymılar aynı yerde, ayrılar ayrı yerde kü meleniyor! İşte siyahlı iliz kardeşler ASD ve PDA aynı bataklıkta kulaç atıyor!

Köylülerin devrimde temel gücü teşkil etmesi, devrimci savaşta kırılın temel alan olmasından dolayıdır

Demokratik devrimde sınıfların mevzilenme sine ilişkin bir başka oportünist tahriyatı, PDA pasifizminin yaptığıdır. Bu sahtekar «Mao's cu lara göre, köylülerin devrimde temel güç ol ma-sının nedeni, devrimde halk savaşının zorunlu bir durak olmasından dolayı değil de, geniş köylü yığı nlarının yarı feodal ilişkiler içinde olmasından dolayıdır» «Bir devrimin temel gücünü, o öke nin toplumsal yapısı tayin eder... Yurdumuzda devrimin temel gücü köylülüklerdir. Bu aynı za manda devrimimizin demokratik devrim olması demektir (...) Geniş köylü yığınlarının esas itti bariyle yarı-feodal ilişkiler içinde olması, köylü lüğün devrimimizde temel gücü meydana getir meci demektir.» (PDA Sayı 26. Sayfa 3, 108 Ay rıca bkz. sayı 29. sayfa 3)

Görüldüğü gibi, PDA kalpazanları, bizim gi bi emperyalizmin işgalinde olan ülkelerin kato ratik halk devriminde köylülerin temel güç ol ma sı, devrimin sınıfsal karakterine bağliyorlar. Bu «mantık» ve «aktüa» uygunu bir görü ştür. Ama tüpkü, menşeviklerin burjuva devrimi ni değerlendirmelerindeki gibi «mantık» ve «ak tüa» uygunu bir görüşür. PDA kalpazanlarını mantığı, devrimin sınıfsal niteliği ile sınıfların fiili yolu arasında aynıtlatı arayan menşevik man tığıdır. Bu kalpazan mantığı göre, geniş köylü yığınlarının feodal ilişkiler içinde olduğu Çarlık Rusyasındaki demokratik halk devriminde de, te mel gücü proletarya değil de, köylülerin teşkil etmesi gerekmektedir. Ve meseleni «proletarya temel güctür, köylülük yek gücü güctür» şeklinde formüle eden Lenin ve Stalin'ha etmişlerdir. (1) Lenin ve Stalin'in bu formülasyonunu yanış tır (2)

İşte PDA kalpazanlarının «Temel güç» tah lili'nin mantıklılığı budur. Başta, işçi sınıfı hem temel güctür, hem de öncü güctü diyen bu kal pazanları, eleştirilerimizin üzerine, dergi sayfa larında bu hatalarını düzelttiler. Fakat bu for mülle edişin revizyonist çizgisini pratikte sür dürdüler. Halâ da sürdürmektedirler. Meselenin özünü anlamadıkları için (devrim için savaşına ya niyetleri olmadığından) bir hatayı düzette yim derken, bir başka yerden gedik veriyorlar.

Köylülerin demokratik halk devriminde te mel güç olmasının nedeni bu şekilde ortaya ko namaz. Köylülerin temel güç formülü e dilmese sadece devrimin anti-feodal niteliğinden dolayı değildir. Meseleni bu şekilde ortaya ko ymak, dünyayı menşevizmin düz mantığı ile yo rumlamak demektir.

Bugün, Türkiye'de emperyalizmin işgali altındaki bütün yarı-sömürge ülkelerde emekçi halkın sefaleti, hayat şartlarının zorluğu ve sö mürleşmiş korkunç bir seviyededir. Halkın bir le kesimi, halinden memnun değildir ve her an patlamaya hazır bir volkan gibidir. Devrim için, objektif şartlar vardır. Fakat ilke işgal altın da olduğu için, devrim için emperyalizme karşı halk savaşı vermek zorundadır. Bu zalim yöne timin yumusak karnı kırıldır. Bu gerici ve ha in yönetimin zincirinin zayıf halkası kırıldır. Za fere, temle ve yarımdan alanlarda, kırılarda ve çe şit hilerde verilecek olan uzun ve çeşitli ara evre lemeden geçen bir halk savaşı ile ulaşabilir. Halk savaşını bir avuç öncününin savaşığı değil emekçi hal kın savaşdır. Halk savaşında temel mücadele a lanı kırılar olduğu için, köylüler de savaşım tem eli gücüdür.

Marx, Engels, Lenin ve Stalin demokratik halk devrimine, tarm devrimi de demektirler. Çünkü bu devrim geniş köylü yığınlarını feodal boyunduruktan kurtaracak ve derebeyliği yöne timine son verecektir. Markşist usulardan sade ce Mao bu devrimde (tarm devrimi kavramından ayrı olarak) köylü devrimci demektirler. Mao'n un bu devrimin bu şekilde anlandırılması nede ni, devrimin sadece tarm devrimi olmasından do layı değildir; ama nedeni, temel mücadele al anının kırılar olmasından dolayı devrimin temel kitlegücünü köylülerin teşkil etmesidir.

Özetlersek, bu devrimde köylülerin temel gü cü teşkil etmesinin ana nedeni, devrimin tarm devrimi olması değildir, kırılın temel savaş ala nı olmasdır. Bir başka deyişle, emperyalizmin işgali altındaki ülkelerin demokratik devrimle rinde halk savaşının zorunlu bir durak olmasın dan dolayı köylüler temel güctür!

Askeri yan, ideolojik ve politik yandan avrı olarak ele alınmaz

Savaş politikamın silahlı sürdürülmesidir. Her değişik askeri strateji ve taktik, değişik ide oloji ve politikamın bir ifadesidir. Mesela emper yalizmin işgali altındaki ülkelerde devrimin za fer için kırılardan sehirlere doğru bir askeri st-

ratejiyi öneren görüşün ideolojik ve politik çiz giği ayırdır, sehirlerden kırılara doğru bir stra tejiyi öneren görüşün ideolojik ve politik çizgi si ayırdır. Birincinin ideolojik ve politik çizgisi proleter devrimci bir çizgidir. İkincisinin ki ise oportünist bir çizgidir.

Askeri yan bir big bir zaman ideolojik ve poli tik yandan ayrılmaz. Bütün oportünistler bu ay rılmaz ılık yan daima birbirinden ayrırlar. Bu nun en somut örneği ülkemizdeki çeşitli opo rtünist fraksiyonların tahhilleridir.

PDA kalpazanlarına göre, «Karşı-devrim cep hesinin en zayıf olduğu alan kırılardır. Temel sa vaş alanı kırılar olduğu için, temel güç köylüler dir.» demek, devrimde sınıfların mevzilenmesi tahhili, askeri zorunluluk gibi bir taktik mesele ye bağlandığı için yanlıştır. (Bkz. PDA Sayı 29, S. 3)

Aynı temel görüşü, başka ifadelerle Mihirci Aydınlık da savunmaktadır. Mihirci Aydın lık'a göre, kırılın veya sehirlerin temel alm. ması tamamen bir askeri meseledir. Askeri bir mesele olduğu için, bunun devrimde sosyal sınıfların mevzilenmesi gibi ideolojik ve politik bir konuda rolü yoktur. (Bkz. ASD Sayı 27, S. 209)

Ve bu koroya «Yeter Be» yazısıyla Kıvılc ım'lar Sosyalist Gazete'de katılmaktadırlar. (Bkz. Sosyalist Gazete Sayı 9-16)

Görüldüğü gibi, ilk bakışta birbirinden ta mamen ayrı olan, birbirinin can düşmanı gibi gözükten, bu üç fraksiyon, bu temel meselede bir leşmektedir. Bu mesele de, su ya da bir aradan bir mesele değil, devrim teorisinin temel mese lesidir.

Bu üç fraksiyona göre, meselenin askeri ya m ile ideolojik ve politik yan ayırdır. Leninist devrim teorisi ve bu teoride sınıfların konumu, ideolojik ve politik bir meseledir; bunu askeri bir meseleye bağlamak yanlıştır. İdeolojik ve po litik mesele ile askeri mesele ayırdır.

İşte Türkiye'deki oportünizmin üç ayrı çeh resi. (4) (Tahli TIP'lı hailer herkeze malum dur.) Bu görüşler, öзде gerilla savaşına karşı olan, programlarında ise, öbütlin mücadele me todlarına yerine göre başvururlar, hatâ kırılar te meldir, ama önce sehirlerde proletaryayı örgüt leyelim... diye yazan Latin Amerika'nun herhan gi bir ülkesinde, üç dört tane birden «Parti's örgütlenmesi içinde olan, revizyonist ve oportünist fraksiyonların görüşlerin aynısıdır.

Bu görüşler sağık ve anti-markşist görü şlerdir. Meseleni bu şekilde koymak, halk savas ının hiçbir şey anlamamasıdır. Halk savaşını po litikleşmiş bir askeri savaştır. Yani sosyaliste rin halk savaşındaki temel mücadele metodları askeri savaş metodudur. Bu savaş ılıslıkla metodları metoduyla değil, politikleşmiş askeri savaş me toduyla yürütüldür. Bu savaşta, bütün demokra tik ve ekonomik amaçlı hareketler, kitle gste rileri v.s. bu politikleşmiş askeri mücadeleyle tabiidir. Çalışma tarzında, devrimciler revizyo nist ve oportünistlerden ayrıtan temel kriter bu dur.

Emperyalizmin işgalinin varlığı bizzat kar şı tarafın zora basırmaması demektir. Karşı ta raf zora basırdığı için, devrimci temel politika, askeri mücadeleyi esas alır. (5) Sınıfların eyleme solculuğu ve mücadele alanlarının seçilşi bu politikamın işığı altında olur.

Emperyalizmin işgali altındaki ülkelerdeki bütün revizyonist ve oportünist fraksiyonlara gö re silahlı savaş teknik bir meseledir; taktik bir meseledir. Esas olan yığınların bilgilendirilme si ve silahlı savaş için sosyal ve psikolojik şart ların hazırlanması ve yaratılmasıdır. Oysa silahl ı mücadelelerin objektif şartları, emperyalizmin işgalinden dolayı her dñemende vardır.

Silahlı mücadele için objektif şartların var olduğu durumlarda, yığınların bilgilendirme ve örgütlenirne ile silahlı savaşta bu şekilde ayrı mak her çeşit oportünizmin ve pasifizmin evren sel karakterleridir. Mesela, 1905 ayaklanmasa arife sinde Rusya'daki Legal Marksizim'in sözdeci olan Struve diyor ki: «Silahlı ayaklanma sonuğa bir teknik meseleden başka bir şey değildir. Yığın ların bilgilendirilmesi ve psikolojik şartların ha zırlanması «en önemli ve en acil» olamdır.» (Le nin, İki Taktik S. 81)

İşte ülkemizdeki bu üç oportünist fraksiyo nun temel görüşü, bu formülle edişin su veya bu şekilde başka bir şey değildir. Bir başka de yişle Struve mantığıdır, su veya bu biçimde de rinleştirilmesidir. «Emperyalizme en öldürücü darbeler, dünyanın kırık bölgelerinde vurulmak tadır. Emperyalist zincirin en zayıf halkaları dü nyanın kırılardır. Bu yüzden dünyanın baş çeli şkisi köylü halkları ile emperyalizmin arasındadır.» şeklindeki çağdaş baş çelişkinin Leninist teş bittı yanlıştır. Çünkü bu tesbit askeri zorun luluk gibi bir taktik meseleye dayandırılmakta dır.

İşte bu üç fraksiyonun meseleye yukanndan bakarı, çok bilmiş tahhillerinin varlığı sonu ç budur!

Genellikle, bizim gibi ülkelerde pasifist grup lar «Biz halk savaşına karşıyız» diye ortaya çık mazlar. (TIP'lı hailer harik)

Görünümlü herkes halk savaşını savunur. Makast bildirir, amma rivayetleri muhtelifler. Bu rivayetlerin biraz üzerinde durulunca görüldü ki, makast da bir değildir. Pasifizmin esas niyeti teslimiyettir; savaşmamaktır. Onların savun duğu markşist terminoloji ile alıanıp pıllanmış,

yaldızlanmış bir teslimiyettirlikten başka bir şey değildir. Bunu kimisi «proletarya temel güctür» kimisi «proletarya ve yoksul köylüler temel güc tır» bazısı da «köylüler temel güctür» diyerek yapar.

Bu yüzden «Castrist» «Guevarist» veya «Markşist» ayrımları temelde hiç bir şey ifade etmelen yanı ayrımlardır. Bunun en iyi ve en somut örneği ülkemizde görülmekteyiz. Halk Sa vasını ağızdan hiç düşünmeyen ve revizyoniz me karşı korkunç (!) bir kampanya açmış olan «Mao's cu kalpazanlarımız, revizyonizmle itham ettikleri öteki gruplarla temelde aynı tahhili yapmaktadırlar.

Pratikte hedef aşırımlardan başka bir iş yap mayan bu kalpazanlarımız anlayışına göre halk sa vaşı, köylülerin savaşdır. Savaşacak olan fuka ra köylülerdir. Onların görevi ise, savaşmak de ğil, köylüler arasında Mao Tsetung düşüncesini yaymaktır: «[Gerilla Savaşında kıtlık-burjuva aydın kadroların görevi nedir? Onların görevi kırık alanlara giderek köylü kitleleri arasında Mao Ze Dung düşüncesini yaymaktır.» (PDA Say ı 25, S. 40)]

Bunların «silahlıların, ayaklanma...» gibi ç rğrtkanlıklarının nedeni bu ifadeden sonra iyice anlaşıyor. Nasil olsa, silahlınamacak ve savaşacak olan kendileri değildir, savaşacak olan fukara köylülerdir! Çünkü halk savaş, fukara köylülinin savaşdır, kıtlık-burjuva aydınların değil! Bu kıtlık-burjuva aydınlarımızın görevi köylülere sos yalizmi ulaştırmaktır. Ve bir kıtlık-burjuva ay dın kadrosu olarak, PDA kadrosu da, Anadolu' ya yollandıkları PDA dergisi ve İşçi Köylü gazete siyle bu görevlerini (Sosyalizmin yama görevle rinin) layıkıyla yapıyorlar (!) Ve silahlı savaş dı nımı başladığı zaman artık bunların görevi de bitmektedir. Artık köylüler, kendi savaşlarını ken dileri sürdürecektirler. Bunu düşünün ve kam pus «Mao's isteri, bu yüzden üç dilden dergi ç r. karmaya başlayırlar. Çünkü burada savaş baş la-yınca, Türkiye'de görevleri kalmayacağına göre yurt dışına eylem sürdürmelerin şimdiden hazırlı gını yapmak gerek!

İşte PDA oportünizminin niteliği budur. Kıtlık-burjuva kökenli olmak ayırdır, kü çük-burjuva kökenli olmak ayırdır. Mesela Çe Guavara, Fidel Castro, kıtlık-burjuva kökenli dirler ama, kıtlık-burjuva aydın değillerdir. On lar, sapma kadar proleter devrimcilerdir.

Profesyonel devrimci, ister köylü-kıtlık-bur juvasından gelsin, isterse de sehir kıtlık-burju vazisinden, o proletaryanın devrimcisidir. Eğer o, gerekçeten profesyonel devrimci olmussa, geldiği sınıfta bütün bağlarını koparmıştır. O, artık ne köylüldür, ne aydındır, o bir proleter devrimcisi dir. Görevi sadece bilmiş gütmek değil, bizzat fiili olarak savaşmaktır. O, ilene kadar savaşak tır ve savaşta savaşma proletaryanın partisinde proleterlerceektir.

Bütün ideolojik ayrılmaları temeli PDA opo rtünistlerinin dediği gibi, devrim isteyip isteme meye değil, (Çünkü sosyalist gelişen herkesin subjektif niyeti genellikle devrimin olmasını doğ rultusundadır) devrim yapmak için yola çıkma ya, savaşmaya cesaret edip edemeyeceği dayanır. İşte bu yüzden, «devrim için savaşmaya sos yalist demez.»

KURTULUŞ

(1) Bu eleştirilerde ele alacaklarımız sadece «teorik ithamlar olacaktır. Yalana, riya'ya tah rirte dayananlar ise eleştiri konusu bile olamaz. Mesela Mihirci Aydınlık'a göre, bile, emperyal izmi partisi, sehirde değil, kırdan kurulu» diyo rumuşuz. Ve buna kaynak olarak da Mahir Çayan Arkadaşımız Aydınlık'ın 20. sayısında yazmış olduğu «Yeni Oportünizmin Niteliği Üzerine» yazı mış oldu. Bu işğenç bir tahfritten başka bir şey değildir. Fakat bu derginin bu alık almaz tahfiri bizi fazla şaşırtmadı. Bizi esas şaşırtan, eleştiri konusu olan yazıyla, yedi-sekiz ya önce tama men hemfikir olan bazı arkadaşların, bugün söz de o yazıyı eleştiren Mihirci Belli'nin yalana, ri ya'ya dayanan yazısını kabullenerek Aydınlık in zasıyla yazınlamalarıdır. Bu da devrim hareke tine gereken yararlı olabilecek nitelikte olan bu arkadaşlarımız adına bile sadece izbitini duyuyor uz. Çünkü Aydınlık imzası ile o yazıyı yazan yazı, tahfirlilikte ve yalancılıkta kariyer yap mış bir kişidir. Lenin'in, Jaures'in yazılarını tar hif eden, kendine göre «düzeltilen» bir kişinin bi zın yazmamızı da kendisine göre düzeltmesi (!) son derece doğaldır.

Buna, oportünizmin daha birçok şarlatanlığı bakan, çok bilmiş tahhillerinin varlığı sonu ç budur!

(2) Bıdırdığı gibi, biz ilk dönemde, kısa bir süre için, taktik bir mesele olarak, sehirlerde te mel aldık. Bunu PDA kalpazanları revizyonizm diye nitelilerdir: «Devrimci mücadele saksı ççe ği değildir ki, onu ilk önce sehirlerde bıdırdığı daha sonra kırılara götüresin.» (PDA Sayı 29 (Devamı Sayfa 6 da)

Abonelerimize ve Temsilcilerimize

Kurtuluş, bundan sonra 15 günde bir çıkacaktır. Böylece yeni önce fiatı değişmiştir: Yıllık abonesi 20 TL. olmuştur. Daha önce aboneler 12 sayı tamamlanmaya dek Kurtulu ş yollanacaktır.

Postahaneler işbirlikçi iktidarın kontrolü altındadır. Bize yollanacak mektuplar tahhili olarak postalanmalıdır.

Şimdilik elden dağıtım sistemini uygulayamadığımız il, ilçe ve köylülerci temsilcilerimize Kurtuluş kitleli olarak posta lanmaktadır. Kendilerine gazete ulaşmayan temsilcilerimiz du rumunu hemen bize bildirmelidirler.

KURTULUŞ

DERİNLEŞEN BUHRAN!

İşçilerin, köylülerin, sömürülen halkımızın hergün artan ekonomik ve demokratik hareketleriyle birlikte ekonomik ve politik buhran da günbegün derinleşmektedir. Kendi araların da çeşitli fraksiyonlara bölünen hakim sınıflar, ülkeyi yönetemez hale gelmiş, kendi yaptıkları kanunları çiğnemeğe başlamışlardır. Çeşitli o-yunlarla halkımızın en masumune ekonomik ve demokratik mücadeleleri ni bile pasifize etmek, hertürlü zor metodunu uygulayarak halkın dire-nişini kırmak istemektedirler.

Devrimci gençlere yapılan hunharca saldırılar

1968 yılında akademik nedenlerle başlayan gençlik hareketleri, sos-yalist gençliğin öncülüğünde kısa za-manda tam politik bir nitelik kazan-mıştır. Amerikan emperyalizminin ve yerli köpeklerinin ülkemizdeki ikti-darlarını hedef alan bu hareketler, bütün geri bırakılmış ülkelerde oldu-ğu gibi işçi ve köylü kitlelerine de ör-nek olmuş, toplumsal dinamitin fitili ni ateşleme görevini yerine getirmiş-tir.

Bu hareketlerden korkuya kapı-lan işbirlikçi hakim sınıflar, büyük paralar harcayarak «Komando» adı verilen faşist köpekleri örgütlemiş-ler; Toplum Polisi teşkilatını kura-rak güçlendirmişler; ceza kanunu'nun maddelerini ağırlaştırmışlardır. Ame-rikan köpeği faşist «Komando» lar ve polis tarafından sayısı 30'a yakla-san devrimci genç ve işçi kalpece vu-rularak öldürülmüş; birsürü devrim-ci genç, faşistler ve polis tarafından korkunç işkencelere tabi tutulmuş; ön saflarda döğüşüp de hapishaneye girmeyen hemen hemen hiçbir genç kalmamıştır.

Son olarak Siyasal Bilgiler Fak-ültesine ve Hacettepe Üniversitesine polisin faşist köpeklerle birlikte yaptığı alçakça saldırı, devrimci genç-lik üzerinde giderek yoğunlaşan fa-şist baskıların en somut örnekleri-dir.

Önceden kararlı olan polis, su-dan bir bahane bularak Siyasal Bil-giler Fakültesi Yurdu'na saldırmış-tır. Üçbinden fazla toplum polisinin bombalar ve ateşli silahlarla yaptığı saldırıya silahsız gençler 5 saat yi-ğitçe direnmişlerdir. Yurdun kızlar kısmına kolayca giren polisler, ilk anda bütün hıncını savunmasız kız arkadaşlarımızdan almış, bu arkadaş-larımıza akla almaz korkunç iş-kenceler yapmışlardır. Faşist şefleri tarafından beyinleri yıkanmış bazı polisler, kudurmuşcasına kız arka-daşlarımızın üzerlerine galdırarak bir çoğunu kaburga kemikleri kırıl-maya kadar döğmüşler; saçlarından tutup yerlerde sürüklemişler; ağza almaz en iğrenç küfürlerle çeşitli sarkıntılıkları yapmışlar; elle satas-mışlar; yatırp ırzlarına tecavüz te-şebbüslerinde bulunmuşlardır. Daha sonra yakaladıkları yüzlerce öğrenci yi kız-erkek demeden faşist köpek-lerle birlikte sıraya dizilerek nezare-te götürülünceye kadar döğmüşler-dir. Dayak faslı nezarete de devam etmiştir. Baskın esnasında, baskın-cılar tarafından öğrencilerin eşyaları çalınmış, harebeyeden yurtta 300 000 Lira'nın üzerinde zarar ve ziyan meydana gelmiştir.

Bir süresonra aynı saldırı Ha-cettepe Üniversitesine de yapılmış ve oradaki devrimci gençlerde polise kar-sı 6 saat yiğitçe direnmişlerdir. SBF' de olduğu gibi, polis tarafından ya-kalanan gençlere korkunç işkenceler yapılmış, 200'ün üzerinde genç ilk an-da nezarethaneye atılmıştır. Ve olay-ların peşinden Hacettepe Üniversite-si polis karakolu haline getirilmiş-tir.

Şu anda«üniversite özerkliği» di-ye ortada bir şey kalmamıştır. Beş-evler üniversite bölgesi ve Hacette-pe Üniversitesi polis karakolu haline getirilmiş; ODTÜ, ve Ankara Ziraat Fakültesi polisin saldırılarına uğra-mıştır. İstanbul'da da yine aynı şe-kilde İstanbul Üniversitesi kapatıl-

mış, Teknik Üniversite Yurdu çok da ha önceden dağıtılmış, bir sürü yurt çeşitli zamanlarda polisin saldırıları-na uğramıştır. Aynı baskılar Erzu-rum ve Trabzon Üniversitelerindeki devrimci gençler için de söz konusu dur.

İşçi sınıfı üzerinde oynanan oyunlar ve yapılan baskılar

Emperyalizmin ajanı Amerikan yetiştirmesi sarı sendikacılar, işçi sınıfına politik bilinç götürülmesini bü-tün gücüyle engellemeye çalışmakta, bol «Vatan, Millet» edebiyatıyla düz-mece grevler tertipleyip, kısa zaman da da işi tatlıya bağlayarak işçi sı-rfının ekonomik ve demokratik dire-nişlerini kolayca pasifize etmektedir-ler. Bu düzmece grevlerle işçi sınıfı-nın politik bilinçe ulaşmasında önem-li bir adım olan ekonomik mücadele yi yozlaştırmakta, kendilerini bu mü-cadelenin öncüsü göstererek işçile-rin devrimci sendikalarını kurmaları ni engellemektedirler.

Son günlerde bu tip grevlere ör-nek olarak şunları gösterebiliriz:

Türk-İş'e bağlı Petrol-İş sendika-sı 4 Şubatta gürültülü bir şekilde ya-bancı petrol şirketlerine karşı grev ilân etmiştir. Ertesi gün grev, hükü-met tarafından 30 gün ertelenmiş ve daha bu süre dolmadan satılmış sen-dikacılar ile yabancı şirketler anlaş-mışlardır.

Türk-İş tarafından gazeteler ve radyo yoluyla bol bol reklamı yapı-lan Teksif grevi ise, kısa bir süre içinde çizgi ücret artışlarıyla bitiril-miştir.

Bu arada ekonomik ve demokra-tik hakları için en masumane dire-nişlere giren işçiler üzerine çeşitli baskılar yapılmakta ve baskılar gide-rek artmaktadır.

Adel Kalem Fabrikasında patron tarafından zorla Petrol-İş Sendikası-na üye yapılmak istenen işçiler dire-nişe geçmiştir. Bunun üzerine pat-ron, 15 işçiyi işten atmış ve kiralık faşist köpekleri işçilerin üzerine sal-dırtmıştır. Polis tarafından fabrika dışına çıkartılan işçiler, direnişleri-ne devam etmekte, patronu, sarı sen-dikacıları ve kiralık köpekleri fabri-kaya sokmamaktadırlar.

İstanbul Süperlit Boru Fabrika-sında da patron tarafından çeşitli o-yunlar ve sahte belgelerle işçiler, Türk-İş'e bağlı bir sarı sendika olan Çimse-İş'e bağlanmak istenmişlerdir. Bu sendikanın toplu sözleşme yetkisi a'ması üzerine, işçiler bütün baskı ve tertiplere rağmen direnişe geç-mişlerdir.

Pancar Motor Fabrikasından 13, Man Fabrikasından 50'den fazla, O-to San Fabrikasından ise sıkı yö-ne-timden buyana 700 işçi, sarı sendika-lardan çıkmaları üzerine işten atıl-mışlardır. İşverenler, işçilerin direniş-lerinin gelişmesini engelliyebilmek i-çin bu iş yerlerinde devamlı polis bu-lundurmaktadırlar.

Ankara'da Belediye Temizlik İş-çilerinin 16 Şubat günü başlattıkları grev, A.P.'li belediye meclisi üyele-

rince kiralanan «Komando» bozun-tusu faşist köpeklerin silahlı, sopalı saldırısına uğramıştır.

Ereğli Demir-Çelik Fabrikası-ndaki 4400 işçi bir süre önce toplu olarak Türk-İş'e bağlı sarı sendika Metal-İş'ten ayrılıp, devrimcilerin yö-netimindeki Ereğli Maden-İş Şubesi-ne geçmişlerdir. Fakat, sahtekar takı-mı üye aidatlarını hile ile Metal-İş'e kesmeye devam etmiştir. Bunun üze-rine işçiler, direnişe geçerek işvereni refarandum yapmaya zorlamışlar ve bu oyuna son vermişlerdir.

Doğuda Kürt Halkına yapılan zulüm

Şüphesiz zulüm yalnız, Kürt halkı-na yapılmamaktadır. Batı da, ku-zeyde, güneyde toprak işgalleri ya-pan köylülere, çeşitli demokratik di-renişlere geçen küçük tarım üretici-lerine, işçilere, gençlere faşistçe bas-kılar, zulümler yapılmaktadır. Ama, yoksul Kürt köylülerine yapılan çok daha farkedir birşeydir. Tek suçları (!) Kürt olmak olan, yarı-feodal bir bas-kı altında ezilen bu halka karşı yıl-lardır bir asimilasyon politikası uy-gulanmakta, kendi dili ve kültürü u-nutturulmaya çalışılmaktadır. Bir-yandan kendi feodal beyleri tarafın-dan ezilen, sömürülen bu halk, bir-yandan da işbirlikçi Türkiye Hüküme-tinin jandarma zulmü altında inletil-

Necdet Ala'nın babası, Abdülkadir Acar'ı tank göstererek mahkemeye başvurmuştur. Bunun üzerine Yzb. Ayhan Deniz, tank Abdülkadir Acar'ı da tehdit etmeye başlamış, köyün-den aldığı Acar'ı ibret olsun (!) diye işkence yapayapa köy köy dolaştı-rmıştır. Sonunda da öldürerek sınır-daki bir maym tarlasına atmıştır. Yakındaki karakol kumandanı ve Mardin Valisi de Nusaybin Hükümet doktoruna baskı yaparak Abdülka-dir Acar'ın eceliyle öldüğüne dair ra-por almak istemişlerdir. Böyle bir ra-porun alınması ancak Nusaybin'li devrimci gençlerin tepkileriyle önle-ne bilmiştir. Devrimci gençlerle birlikte miting yapan köylülerin tepkilerinin genişlenmesinden çekinen vali, Ayhan Deniz'i tutuklatmak zorunda kalmış-tır.

Yine, «eşkiya aranıyor» bahane-siyle Cihan köyünde oturan Hasan Bulun ve köy imamı camide kıyasıya dövülmüş; Hidayet Aslan adındaki kadın dövülürken, işkenceye uğrayan Abdi Aslan'ın mahrem yerine cop so-kulmuş; dövülen Celal Ayha'nın karısı ise çırdıplak soyulmuştur. Zirre mağaralarında oturan Koçer ailesi de işkenceye uğrayanlar arasındadır. İşbirlikçi Hükümetin jandarma ko-mandolarının zulmü, Hore Bat'daki kadınlardan birinin ağzının dipçikle kırılması, diğerlerinin çırdıplak so-yulmaları ve Adle Ay adlı kadının da işkence edilerek öldürülmesiyle ba-zan akıl almaz derecelere varmakta-dır. Bu tip işkencelerin bir diğer ör-neği de, Hano Aslan'ın karısı Müzey-yen'in günlerce dağlarda gezdirilme-sidir. Bu olaylar sırasında köylüler, evlerini bırakıp dağlara kaçmak zo-runda kalmışlardır.

Kozluk Timo köyünden Molla Abdullah adındaki 76 yaşında bir ih-tiyar da Türkçe bilmediği için feci şekilde dövülmüş ve yaralı halde so-kaka atılmıştır. Diğer köylülere de gözdağı vermek için, ihtiyara devam-lı baskı yapılmakta ve izinsiz olarak köyünden herhangi bir yere gideme-yeceği söylenmektedir. Kozluk, Sil-van ve Nusaybinde her köşe başında bir jandarma komandosu beklemek-te, devamlı bir sıkı yönetim havası estirilmiştir.

Doğu'da Kürt halkına yapılan zu-lümlere karşı çı-kan devrimci genç-ler, askeri koman-dolar, jandarma-lar tarafından a-yakkabaları çıkar-tılarak götürül-mekte ve çeşitli işkence metodları uygulanmaktadır

Devrimcilere «Hazreti Eyüp sabrı» yakışmaz !

Görüldüğü gibi, ülkeyi yönete-mez hale gelen hakim sınıfların e-mekçi halk üzerindeki, devrimciler üzerindeki işkenceleri, zorbalıkları

günbegün artmaktadır. Amerikan emperyalizmi, Türkiye'deki yıpranan halkasını yenileme çabası içindedir. 27 Mayıs'tan bu yana aleyhlerine bo-zulan dengeyi düzeltme amacıyla bir patlayışın hazırlıkları içinde olan kü-çük burjuva radikalleri, «milliyetçi devrimci» diye lanse edilen bazı gene-raller vasıtasıyla emperyalizmin oy-u-nuna getirilme tehlikesiyle karşı kar-sıydırlar. Kısacası, giderek derinle-şen milli buhranla birlikte, emperya-lizm döneminde zaten her zaman va-rolan devrimci savaşın objektif şart-ları tam anlamıyla olgunlaşmakta-dır!

Bu şartlar altında eğer kim, «de-galite uğruna mücadele» çgıkları atıyorsa; «Filipin demokrasiciliğinin sınırlarını göğüsleye göğüsleye geniş-leterek ilerleyeceğiz» diyorsa; uzak gözükten bir küçük burjuva radikal iktidarının gerçekten «milli demokra-tik devrim» programını uygulayaca-ğını umarak «faşizmi yenecek güçte-yiz» diye şarlatanlık yapıyorsa o, o-portünisttir, revizyonisttir. Bu şart-lar altında eğer kim, Sovyetik dev-rim modelini mekanik bir anlayışla temel alıp, bunun doğal sonucu ola-rak yine proletaryanın sağındaki güç-lere bel bağtıyorsa; ekonomik ve de-mokratik mücadelelerle işçi sınıfına politik bilinç götürmeyi esas çalışma tarzı olarak gösteriyor ve zaten va-rolan devrimin objektif şartlarının ancak böyle oluşacağı masalını u-duruyorsa; Latin Amerikada, Filis-tinde gerilla mücadelesi verenlere küfrederek Şili'de Allende sahtekarını göklere çıkartıyorsa o, oportünisttir, revizyonisttir. Bu şartlar altında eğer kim, en keskin «devrimci» çgıkları atıyor ve peşinden de «halk savaşı iş-çilerin ve yoksul köylülerin savaşı-dır. Küçük burjuva aydınlarının gö-revi, köylülere Mao Zedung düşünce-sini götürmektir.» diyerek kavgadan kaçırıyorsa o, oportünisttir, haindir. Bu şartlar altında eğer kim, devrim-ci mücadelenin en ön saflarında yi-gitçe dövülen, devrimci bayrağı yük-seklerde tutmaya çalışan gençlere «anarşistler» diye küfrediyorsa; «or-tada bir takım anarşist gerilla he-veslileri var. Bunlara karşı tedbirler almak lazım!» diyerek sosyalizmi mas-kesi altında hakim sınıflarla açıkça işbirliğine gidiyorsa o, oportünistin, alçağın, hainin en büyüğüdür!

Bu lafları edenlerin ve bu yönde pratığe girmeye çalışanların hepsi revizyonisttir; ancak burjuvazinin şemsiyesi altına girerek mücadele et-meyi göze almaktadır. Bunların der-di, mevcut buhranı en aktif mücade-leyle derinleştirmek, sömürülen ge-niş halk kitlelerine aktif mücadele-nin gerekliliğini göstermek değil, devrimi bilinmeyen bir tarihe erte-lemektir! Bunların işçi ve köylü yı-gınlarının önüne sürdüğü afyonlu bir macun, «Hazreti Eyüp Sabrı»dır!

Evet, hakim sınıfların her tür-lü zor metoduna başvurduğu bu dö-nemde devrimciliğin tek ölçüsü kal-mıştır: Savaşmaya kararlı olmak ve-ya olmamak! Bu şartlar altında dev-rimcilere düşen görev, ekonomik ve demokratik mücadeleler içinde boğul-madan eldeki en iyi unsurları birara-ya getirerek, karşı devrimci siddete örgütlü bir şekilde devrimci şiddetle cevap vermektir! (Şüphesiz ekono-mik ve demokratik mücadeleler sür-dürecektir. Ama çalışma tarzında bunlara ağırlık verilmeyecektir.) Dev-rimin objektif şartlarının her zaman varolduğu bu emperyalizm dönemin-de devrimcilere düşen en büyük gö-rev, proletaryanın sağındaki güçlere belbağlamadan proleter devrimci ön-cü kadroyla en aktif mücadelenin içi-ne girmek, hakim sınıfların iktidar-larını temellerinden sarsarak aktif mücadelenin gerekliliğini işçi-köylü yığınlarına göstermek, mevcut bu-hranı sonuna kadar, devrime kadar de-rinleştirmektir!

Yayın politikamız

(Baştarafı 1. sayfada)

maddi bir güç haline gelmiştir. Bu durum, ve özellikle son üç yılda hızlanan ve keskinleşen sınıf mücadelesi ile birlikte proleter devrimciliğin cesaret, atılgañlık ve coşku isteyen bir meslek haline gelmesi, soldaki pasifistlerin, revizyonistlerin ve devrim hokkabazlarının niteliğini hızla ortaya koymaya başladı.

Sınıflar savaşının giderek keskinleşmesi, ülkemizdeki ekonomik, politik ve sosyal krizi iyice şiddetlendirdi. Öyle ki, bugün toplumun bütün kesimleri eskisi gibi yaşamamak istemeleri bir yana, patlamaya hazır volkan gibi, bir kıvılcım beklemekte-dirler.

Toplumun bütün kesimlerini sarsmaya başlayan bu devrimci kasırga, genç militanlara devrim arenasında sadece kendilerinin kaldığını gösterdi. Bu esen kasırga, devrimci kavganın çeşitli kesimlerinde fedakârca dövuşen genç militanların benliğinde, bilincinde ve kalbinde derin değişiklikler yaptı; her çeşit feodal ve ataerkil ilişkileri parçaladı. Hayat, devrimci pratiğin içindeki işçi, köylü, öğrenci militanları bir araya getirdi. Böylece, Leninizm temelleri üzerinde, devrimci yoldaşlığın oluşturduğu, ke-limenin geniş anlamı ile proleter devrimci bir örgüt doğdu. Bu örgüt, Türkiye'deki karşı - devrim cephesinin bütün baskı, şiddet ve cebirini göğüsleyerek kırsal alanlardan fabrikalara, üniversitelere kadar, bütün kesimlerdeki devrimci mücadeleyi yönlendirme gayretleri içinde olanların örgütüdür.

İşte KURTULUŞ gazetesi, bu örgütün, ideolojik ve politik yayın organıdır.

Bu hareket, revizyonizmin uzun yıllar etkin olduğu bir ortamda yeşermiş gelişmiş ve güçlenmiştir. O yüzden işler ne kadar sıkı tutulursa tutulsun başlangıçta, su veya bu ölçüde, bu ortamın izlerini içinde taşıyacaktır. Tersini düşünmek idealizmdir. Bu kalıntılar, savaş içinde, savaşla savaşla atılacaktır.

Bugün, ülkemizde, revizyonizmin etkinliğini çeşitli alanlarda görmek mümkündür. Meselâ, sosyalist aydınlar için ayrı seksen sayfalık bir aylık dergi, «orta seviyede» olanlar için, haftalık onaltı sayfalık bir dergi, işçi ve köylü kitleleri için de bir kitle gazetesi çıkarma; revizyonist bir yayın politikasının ifadesinden başka bir şey değildir.

Emperyalizmin işgali altında olan, dolayısıyla halk savaşının zorunlu bir durak olduğu ülkelerde sosyalistlerin temel mücadele metodları, politikleşmiş askeri savaş metodudur. Bu metod, temel metod olarak alanların devrimci yayın politikası bu olamaz.

Bu yayın politikası, halk savaş-

na yan çizen, dergicilik ve gazeteciliği temel alan revizyonistlerin politikasıdır. Bu yayın politikasının temeli, dergi etrafında örgütlenme düşüncesine dayanır. Büyük şehirlerde yayınlanan bir dergi etrafında örgütlenme ve bunun aracılığıyla parti örgütlenme anlayışıdır. Kırlardan şehir lere doğru bir rota takip edecek olan halk savaşının zorunlu durak olduğu ülkelerde devrimcilerin örgütlenmesi bu şekilde olamaz!

Ayrıca bu yayın politikası, çeşitli bakımlardan yanlıştır.

Bir kere, kitleler, kitle organı vs. ile bilinçlenmezler. Kitleler, savaş içinde, pratik içinde öncünün yakacağı kıvılcımla bilinçlenirler, örgütlenirler. Devrimci yayın politikasında böyle uydurma bir kitle organı anlayışı yoktur.

İkinci olarak, entellektüele ayrı dergi, işçiye köylüye ayrı dergi, devrimci bir anlayışın ürünü değildir. Bu olsa, olsa, emekçi kitlelerine yuktardan bakan aydın düşüncesinin ürünü olabilir. Mesela, işçiler hitap eden İskra'da sosyalizmin en karmaşık meseleleri rahatlıkla tartışma konusu yapılmıştır.

Geçmişte KURTULUŞ olarak biz de aynı hatayı işledik. Bu konuda kendimizi eleştiririz. Bundan böyle, KURTULUŞ gazetesi, bizim ideolojik ve politik görüşümüzü kitlelere iletecek tir. KURTULUŞ'un bu niteliğe kavuşmasıyla birlikte (yani bundan böyle Dev-Genç'in yayın organı olan İLE Rİ ideolojik ve politik organ olarak ayrıca çıkmayacaktır. Çünkü Dev-Genç hareketimizden bağımsız ayrı bir örgüt değildir. Dev-Genç, hareketimizin kitlevi gençlik örgütüdür. Dolayısıyla, hareketimizin ideolojik ve politik organı KURTULUŞ gazetesi, Dev-Genç'in de görüşlerini dile getirmektedir. Bir eylem örgütü olan Dev-Genç, bundan böyle tabanıyla organik bağlantısını (yazılı olarak) Merkez Yürütme Kurulunun çıkardığı ileri bültenleriyle yürütecektir. (x)

Biz, emperyalizmle karşı aktif mücadeleyi savunuyoruz. Politikleşmiş askeri savaş metodunu, temel mücadele biçimi olarak kabul eden bizler, bu savaş asgari bürokrasi ile yürüteceğiz. Asla kırtasiyeciliğin bataklığına yuvarlanmayacağız. Tek bir ideolojik ve politik organla görüşlerimizi kitlelere ileteceğiz. Ayrıca kitlelerin ekonomik ve demokratik mücadelelerine, bölgesel meselelere ilişkin olarak, onlara bilgi götüren, somut meselelerine ışık tutan KURTULUŞ özel sayıları çıkartılacaktır. Devrimci pratiğe ışık tutan uzun araştırmalar ve teorik ideolojik polemikler ve çeviriler KURTULUŞ Yaynevinin çıkarcığı broşürlerle yürütülecektir.

(X) Merkez Yürütme Kurulu bu kararı almıştır.

KURTULUŞ

KAHROLSUN,
AMERİKAN EMPERYALİZMİ.

YAŞASIN,
DÜNYA HALKLARININ
MİLLÎ KURTULUŞ SAVAŞLARI

HO AMCA'NIN VASIYETİ YERİNE GETİRİLECEKTİR

Amerikan emperyalizmi Çin Hindinde hızla batağa saplanıyor. Savaşı her genişletme çabası, onu ölümlü ne biraz daha yaklaştırıyor. Vietnam, Kamboç, Laos halkları, Ho Amca'nın vasiyetini yerine getirebilmek için yiğitçe dövüşüyorlar.

Amerikan emperyalistleri ve Güney Vietnamlı bir avuç köpeği, Kamboçtan sonra bu sefer de Laos'a karşı vahşice bir saldırıya giriştiler. Aslında bu, Amerikan emperyalistlerinin Laos halkına karşı giriştiği ilk saldırı değildir. Peşpeşe Japon ve Fransız emperyalistlerini kovan Laos halkı, 1954 Cenevre anlaşmasından sonra Amerikan emperyalistlerinin o yunlarıyla karşı karşıya kaldı CIA iktidara kendi köpeklerini getirebilmek için yoğun faaliyete girişti, Laos Halk kurtuluş ordusu Pathet Lao'ya karşı sinsice saldırılar düzenledi. Cenevre anlaşmalarının uygulanmasını engellemeye çabaladı. Bunun üzerine, yeni bir savaşın kaçınılmazlığını gören devrimciler, bütün işçileri, köylüleri, aydınları ve yurtseverleri Laos Vatanseverler Cephesi (Neo Lao Hak Sat) içinde örgütlediler. Amerikan emperyalistlerinin ve işbirlikçi köpeklerinin yoğunlaşan saldırıları karşısında, yurtseverler silahlı halk savaşına giriştiler.

1960 yılında yapılan bir darbeyle devrimciler ülke yönetiminde ağırlık kazandı. Bunun üzerine CIA'nın emrindeki paralı askerler açıkça saldırıya giriştiler. Laos halkının kararlı direnişi sonunda yenilgiye uğrayarak 1962 yılında yeniden anlaşma imzalamak zorunda kaldılar.

Amerikan emperyalistleri, bu anlaşma sonucu kurulan koalisyon hükümetinin çalışmalarını sabote etme çabaları içine girdiler. Laos yurtseverleri anlaşmalarla artık hiçbir şey elde edemeyeceklerini kesinlikle anladılar ve iki - üç ay içerisinde ülkenin

üçte ikisini emperyalizmin köpeklerinden ve toprak ağalarından temizlediler. Bu bölgede devrimci halk iktidarı nı kurdular.

Laos halkından tokatı yiyen Amerikan emperyalistleri, ülkeye derhal 12 bin asker soktular ve kurtarılmış bölgeleri bombalamaya başladılar. Değişen tek şey, Laos halkının daha büyük bir azimle, daha büyük kitleler halinde savaşa katılması oldu. Geçen yılın Şubat ayında güçlü bir saldırıya geçen Pathet Lao, büyük bir Amerikan üssünü yoketti ve Güney Vietnamlı gerillalara en büyük ikmali sağlayan «Ho Şi Minh» çevresinden Amerikan askerlerini temizledi. Sonunda, emperyalistler ve köpekleri başkent Vietiane çevresindeki küçük bir bölgeye sıkışıp kaldılar.

Vietnamda ve Kamboçda yenilgiden yenilgiye koşan emperyalistler, Laosdan kovulmalarına ramak kaldığını anlayınca, bu üç halkın arasındaki bağı kopartabilmek, «Ho Şi Minh» yolunu işgal ederek Güney Vietnamlı gerillaların ikmal kaynaklarını kesebilmek amacıyla, 8 Şubat 1971 de Laos halkına karşı umutsuz bir saldırıya daha giriştiler. Karşılaştıkları güçlü direniş sonucu, o günden bu yana ancak 20 kilometre ilerleyebilirler. İlk anda, Yurtsever gerillalar 80 Amerikan helikopteri ve uçağı düşürdüler. Doğrudan doğruya CIA'ya bağlı Long Cheng Amerikan üssünü kullanılmaz hale getirdiler. Üssünlerin ana lojistik (ikmal) üssünü yerle bir ettiler. Sonunda, bizzat Amerikan emperyalistleri bile durumun ümitsiz olduğunu itiraf etmek zorunda kaldılar.

Güney Vietnam Ulusal kurtuluş Cephesi ve Pathet Lao tarafından birlikte yapılan bir açıklamaya göre, bir ile yirmi şubat arasında 1000 tane Amerikan olmak üzere 4000 işgalci asker öldürülmüş ve yaralan-

mış, 150 uçak ve yarısı zırhlı olan 200 taşıt tahrip edilmiş; Ke San'da 1500 işgalci asker saf dışı edilmiş; emperyalistlerin 12 ikmal deposu yakılmıştır.

Saldırı, dünyadaki bütün devrimci güçler tarafından şiddetle protesto edilmiştir. Çin Halk Cumhuriyeti, «Çin Hindinde bir maceradan diğeri ne koşan Amerikan emperyalizminin ezilmesi için Laos halkına yardıma hazır olduğunu» ilk günlerde bildirmiş, sonraki günlerde de Amerikan emperyalizminin saldırganlığının artışı durumunda savaşa gireceğini açıklamıştır.

Çin Hindinde genişleyen savaş, hızla emperyalistlerin sonunu yaklaş-tırmaktadır. Yakınlarda bir demec veren Giap, «Ho Şi Minh'in vasiyeti yerine getirilecek, Amerikan emperyalizmi yenilecektir.» demiştir.

**HO AMCA'NIN VASIYETİ
YALNIZ VIETNAM VEYA
ÇİN HİNDİ HALKLARI İÇİN
DEĞİL, HEPİMİZ İÇİNDİR!**

Çin Hindinde emperyalizme karşı dövüşen halklar, aynı zamanda halkımız için de dövüşmektedirler! Latin Amerikada, Filistinde, Dofarda Afrika'da, emperyalizme karşı dövüşen gerillalar, aynı zamanda halkımız için de dövüşmektedirler! onların emperyalizme karşı açtıkları cephele, ortak bir cephe, hepimizin cephesidir. Emperyalizmin hızla çöküşü, Halk Kurtuluş Cepheslerinin çoğalma-sıyla mümkün olacaktır. Türkiyeli devrimcilerin kendi subjektif güçlerini oluşturacak, emperyalizme karşı en amanız savaşını veren halkların yanında yerlerini almalarının vakti gelmiştir de geçmektedir bile. Halkımız mutlaka savaşan bütün halkların yanında gereken şerefli yerini alacak ve ahtapotun Türkiye'deki kolu da kesilecektir. Yaşasın yeni yeni Vietnamlar.

4400 Erdemir işçisi Amerikalı patronu ve

Sarı Şebeke Metal-İş'i dize getirdi

Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalarında çalışan 4400 işçi, sendika seçme özgürlüklerinin çiğnenmesi üzerine, 10 Şubat günü direnişe geçtiler ve 6,5 saat süre ile fabrikada, üretimi durdurdular. İşçilerin bu kararı ve devrimci tavırları karşısında Erdemir'in Amerikalı-İşbirlikçi patronu ve sarı şebeke Metal-İş dize geldiler; patron, işçilerin sendika aidatı kesilmesi konusunda teklif ettiği referandumu razı olmak zorunda kaldı.

4400 Erdemir işçisi bundan bir müddet önce Türk-İş'e bağlı Metal-İş sendikasıdan topluca istifia etmişlerdi; ve bu sarı şebeke olanca rezilliği ile dağılmış ve yokolmuştu. Bunun hırçınlığı ile harekete geçen işçi düşmanı, patron uşağı Metal-İş Başkanı Gündüz Yazıcı ve Mali Sekreter Burhan Karagüçlü, ile avanesi Ereğli Noterini silâhlarla basmak istemişler ve bu arada 80 işçinin istifalarını sobada yakmışlardı. Noterde kimse-nin bulunmamasından istifade eden ve 17 yaşında bir çocukla bir odacıya kabadayılık yapan bu kovboy özentisi patron uşakları, daha sonra işçilerin elinden kurtulmak için polise sığınmışlar ve yine işçilerin kararlı tutumları karşısında eski-

si gibi arkalanmak imkânından yoksun kalarak cezaevini boy-lamışlardı.

Bu arada Metal-İş ile Erdemir patronu el ele vererek, çeşitli şekillerde işçilere «komünistler», «kızıl-lar», «anarşistler» diye saldırmışlar, ancak kendi ihânet saflarına gelecek işbirlikçilerini, işçiler arasında bulamamışlardı.

Erdemir işçileri, Şubat ayı istihkaklarından, çoktan yıktıkları sarı şebeke Metal-İş'e tekrar aidat kesilince haklı olarak direnişe geçtiler ve Erdemir'in Amerikalı patronuna güçlerini bir kere daha gösterdiler. İşçilerin haklı direnişi karşısında paniğe kapılan Amerikalı İşbirlikçi patron kurtuluş yolu olmadığını anlayınca dize geldi ve referandum yapılacağını Metal-İş'e kesilen paraların işçilere geri verileceğini açıkladı. İşçiler, isteklerinin yerine getirilmemesi hâlinde daha etkili direnişler yapacaklarını söyleyerek grevi kaldırdılar.

Erdemir patronu, işçilerin demir gibi kararlı tavrı üzerine, mesai ortağı Metal-İş'e bu defa ağır dolusu küfür etmeye başladı. Metal-İş'te Amerikalı-İşbirlikçi pat-

rona saldırdı. Birbirlerini, «işçi düşmanı», «işçinin sırtından geçene asalaklar», «zalim ağa», vb. diye bildiriyle suçlamaya başladılar. Patronun ve sarı şebeke Metal-İş karşılıklı suçlamaları hiç şüphesiz kelimeleri kelimesine doğrudur! Erdemir patronu olsun, onun mesai ortağı Metal-İş şebekesi olsun işçi düşmanı, asalak ve haindirler! Onlar, işçilerin başdüşmanlarıdır! Erdemir işçileri, birlik ve beraberlik içinde sürdürdükleri mücadeleleri karşısında, artık birbirlerine faydalara kalmadığı için dalasmaya başlayan Erdemir patronu ile sarı şebekenin bu ikiyüzlü kavgalarına nefret ve alayla baktılar ve onların aslında yine beraber olabileceklerini olduklarını toplantılarda söylediler, uyanklığı elden bırakmayalım dediler.

Erdemir'in bilingli işçileri sarı şebeke Metal-İş'i ezdiler. Büyük ihânet şebekesi Türk-İş bütün yurtta hurda bir makine gibi dağılıyor ve çöküyor. Erdemir'in Amerikalı-İşbirlikçi patronu dizleri üzerinde aman diliyor.

Ve Erdemir işçileri, yılmadan, azimle ve hep beraber sonuna kadar mücadele edeceklerini söylüyor-lar.

Köylüler, Ağanın gasbettiği

3000 dönüm toprağı işgal etti

Yıldır Zorba ağaların zulmü altında bilenen, öfkeleri tazelenen Adana Yumurtalık ilçesinin Hacımümtinler ve Zeynepil'i yoksul köylüler isyan ettiler. Sayıları 125'i bulan yoksul köylüler ağaların gaspettiği 3000 dönümlük toprağı geri aldılar. Toprak ları sürdürler ve ektiler.

Topraklarını ağaların, ve jandarmannın ortak baskısına rağmen sonuna kadar koruyacaklarına yemin ettiler. «Devletin bütün güçleri gelse bu toprakları terketmez-yiz. Ölmek var dönmek yok» dediler. Yur-dun dört bir yanında kitleler, Emperyaliz-

min güdümündeki bu gerici yönetimden hoşnut değildir. Halkımız toprağı, ekmeğe insanca yaşamağı muhtağdır. Demokratik kitle eylemleriyle bunu belirtmektedir. Fakat gerici ittifak halkın en masum demokratik direnişlerini bile kanla, ateşle bastırma yolunu tutmuştur. Halkın öncüsü, proleter devrimcileri artık bilmektedir ki, Emperyalizmin ve uşaklarının şiddeti ancak devrimci şiddetle cevaplandırılır. Aktif mücadeleyle halkımıza doğru hedefler göstererek Emperyalizmi ve uşaklarını yoketme yolunda ilerli.